

ληκτοί ογ. ὦν τελευταίος, ἔχου τις ἀν δίχαιον ἀντειπεῖν A
ἔτι. ὅπῃ τὰ τέλει κορωνίς. Θερμὸν ἔργον.] ἄρξάδοξον ἢ
ὄλμπρον. ἢ εὐκίνητον. ἢ πονία ἢ ἐντεῦθεν παρελθοῦσα
μάχεται πρὸς Χρεμύλον καὶ Βλεψιδήμον.

GERARDVS. Ω] cum vocatiuo ἀνθρω-
παείω vim habet vocandi, at primo loco ab ira-
ta Penia positum, indignationem præterea no-
tat. Θερμὸν.] Quod Græcis est θερμὸν, hoc Lati-
nis est calidum. Vtrobique præceps significat, &
inconsultum, quòdque iunctū sibi habet incom-
modum. Illi enim parum feliciter succedit, qui B
incogitanter rem tractat calidiorem. Ταχά ita-
que Penia Chremylum & Blepsidemum, quòd
non satis deliberatè, sed præcipitantiore consi-
lio, ac animo adhuc velut efferuescentè, re nouā
moliantur, id est, quòd spreta se (cū qua semper
antea magna illis consuetudo intercesserat) Plu-
tum iam sequi malint. ἀνόσιον, καὶ ἀνόσιον. Duobus
his verbis ἀνόσιον, & ἄρξάνομον, diuina simul & hu-
mana comprehenduntur: facinus Diis, homini-

Ποὶ ποῖ; τί φεύγετε; οὐ μὲν εἶπον; Χρ. Η' εὐ-
κλείς.

Πε. Εἰ γὰρ γὰρ ὑμᾶς ὄξολῶ κακοὶς κακῶς.
Τόλμημα γὰρ ὄλμπρον οὐκ ἀσχετόν.

Αλλ' οἶον εἰδεῖς ἄλλῃ εἰδεπόποτε,
Οὐτε θεός, οὐτ' ἀνθρώπος, ὡς τ' ἄπο λάλω-
τον.

Χρ. Σὺ δ' εἰ τίς; ὡχρὰ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.
Βλ. Ἰσως Εριννίς ἔστιν ἐν ξαφθιάς.

Βλέπει γέ τοι μανικὸν πῆ ξαφθικόν.

Χρ. Ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δ᾿ ἄδας. Βλ. Οὐκ οὐδὲ
κλαύσεται.

Πε. Οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. Πανδοκεύ-
ξίαν,

Ἡ δὲ λειδοπόλιν. εἰ γὰρ αὐτὸ τυτονί

Σχόλια. Ἰσως Εριννίς ἔστι.] ὅπως φαίνεται πᾶσι δὲ τῶν
Εριννύων Αἰγύλιος ὑπόθεσιν. παρεισάγον] ἢ μὲν λαμ-
πάδων δεινοπαθεῖσαι ὡς Εὐεπίδης. γοργῶπες νερέ-
ραν ἰέραται δεινὰ θεῶν. ἢ ἄλλως εἰώθασιν οἱ τραγωδοὶ
Εριννύας εἰσφέρειν μὲν λαμπάδων. καὶ γὰρ ἄπο πρό-
παια τῶν φαντασμάτων, τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει.
Βλέπει γέ τοι.] Ὅ γέ τοι, ἢ ἀντὶ τῆς δει, ἢ ἀντὶ τῆς γάρ. ὁ
ὄκρεῖται. εὐρηται ἢ ἔν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν ὡς
ἐξέταζων, εὐρήσεις. Τραγωδικόν.] ὁρμηδεις. ἔστι ἐν ταῖς
τραγωδαῖς οἱ ποιηταὶ εἰσαγεῖται.

GERARDVS. Εριννύς.] Tragœdia cœdi-
bus, luctu, & omni miseriarum genere plena est,
exitumque habet miserabilem. illic furia, tarta-
rea môstra visuntur. Græci Εριννύας ἀπὸ τῆς εἰδος,
id est, à contentione & rixis, vocant. De illis sic
varij poëta Latini:

His tristia bella

Iræque, infidiæque, & crimina noxia cordi.
Possunt vnanimis armare in prælia fratres.
Atque odiis versare domos.

Possunt verbera tectis,

Funereâsque inferre faces.

Has luctus comitatur euntes.

Et pauor, & terror, trepidoque infania vultu.

Has penes infani fremitus, animûq; profanus:

Error, & vndantes spumis furialibus iræ. &c.

Cum tā fædo, tamque horrendo monstro Blepsidi-

busque inuisum. τοὺ μὲν τε participiū duale à ὄλ-
μῶν. κακοδαιμονε inconsultissimi, furis & genio
malo perciti, furiosa mente homunculi. φεύγετε.
quid ita properatis? vt fugere quàm ire magis
videamini. Η' εὐκλείς, inter Deos quos ἀποπροπα-
ους appellari diximus, Hercules numeratur: fuit
enim monstrorū domitor. Peniæ conspectu, vt
ostento aliquo perterrefactus, Herculis opè im-
plorat. Possit etiam hoc verbū simpliciter capi,
vt aduerbium sit mirantis. ὄλμημα ὄλμπρον. At-
ticè. Quomodo antea dixit, μέμνην μέφομαι οὐ-
δεις. ἰ. τετόλμηκε. Quod sequitur ἔτε θεός, εἴτ' ἀν-
θρώπος, exponit quid sit ἀνόσιον ἔ ἄρξάνομον. ἀπο-
λάλατον. Perfectum medium Atticum, à themate
ἀπόλλω, futuri loco ponitur propter certitudinē
rei quam illis minatur. ὡχρὰ. Pallent qui fame
tabeſcunt, qui typus in aniculam hanc Peniam
macie confectam pulchrè competit. Chremylus
autē ideo pallere eā putat, quòd bile cōmota sit,
vt quæ exclamarit, ὦ θερμὸν ἔργον &c.

C Quò, quò? quid fugitis? annon restitubitis?

CH. Proh Hercules. P. A. ego pol male vos perdā
malos.

Nam facinus ausi estis facere intolerabile:

Quale neque vllus Deorum, neque mortalium

Quisquam antehac ausus fuit vlllo seculo:

Quapropter ambo periistis nunc illico.

CH. Que tu es mulier? nam mihi videre lurid.

D BL. Fortasse Erinnyis est, aliqua ex Tragœdia:

Quia vulvum præsefert furialem atque Tragi-
cum.

CH. At non gestat faces. BL. Ideo pœnas dabit.

P. A. Quam vos putatis me esse? CH. Caupona-
riam,

Aut venditricem ouorum: alioqui non ita

demus Peniam confert, quæ videtur omnia sur-
sum, deorsum miscere velle, adeò statim à prin-
cipio exclamauit, & minacib⁹ in eos vsa est ver-
bis. μανικόν. Qui in Tragœdiis furiosè debacchā-
tur, excañdescunt, vulnera inferunt vel recipiūt,
oculis intuetur vsque adeo acribus vt solo aspe-
ctu terrorem spectatori incutiant. Hinc μανικόν
βλέπειν & τραγωδικόν est toruè & truculèter oculo
conicere. Tale est quod antea dixit, βλέπειν
ἀεί.

Σχόλια. Ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δ᾿ ἄδας.] ἐπειδὴ πᾶσι τῶ
χῆμα ἦλθε. καὶ γὰρ ἐν ταῖς τραγωδαῖς μὲν λαμπάδων
εἰσήγοντο αἱ Εριννύες. τὸ δὲ γὰρ ἄργον ὡς ὑποτίσασθαι
τῆ ἀλλά. Οὐκοῦν κλαύσεται.] ἀντὶ τῆ οἰμώζεται. ὡς μὴ
οὐδὲ καὶ φύσιν φοβερά, ἀλλὰ μάτρω ἀπατάτω ἡμᾶς.

Πανδοκεύξίαν.] ἀντὶ τῆ κἀπην. ἀπὸ τῆ δέχεται πάν-
τας. ἐρηται ἢ κἀπην, πᾶσι τῶ καυῶν τὸν πυλόν. σπη-
λὸς ἢ οἶνος, ἔστιν καὶ ἀμπελος, οἶνον εἰμπηλος οὐδὲ ἢ ἐν
αὐτῇ ἔχουσα τὸν πυλόν. Η' λειδοπόλιν.] ἀπὸ τῆ χυσι-
ζοντος οὐδὲ ὄσων. λειδοῦς ἢ κρείως. τὸ ξανθὸν τῆ ὡς,
δὲ τὸ πρὸ λέπει κεύθεται. εἰς ἢ ἔειδος ὄσων. ὁ κα-
λέται πῆλον. ὅτι ἐν Πίσσῃ τῆ Ηλιδος κατὰ κόρως φύεται,
δὲ τὸ εἰσέναι πᾶσι χροῖαν λεῖθρον οὐδὲ ἀπὸ μέρους οὐδὲ
ὄσων ὄσων δηλοῖ καὶ ἐν Λυσιστράτῃ. νῆ τὸν Δί' ἔργον
οὐδὲ ἀνδρα κομήτω φυλαρχοῦσα εἶδον ἐφ' ἵππων εἰς τῆ
χαλκοῦ ἐμβαστλόμυρον πῆλον, λειδοῦν πᾶσι χροῖαν.

GERARDVS. Δᾰ ἄδας,] contractū à δᾰ ἄδας.

G